

JUSTITS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 30. januar 2015
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Mie Schjøtt-Kristensen
Sagsnr.: 2015-0032/27-0084
Dok.: 1445642

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 293 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 7. januar 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Mette Frederiksen

/

Anders Herping Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 293 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Med henvisning til svaret på UUI alm. del - spørgsmål 179, bedes ministeren oplyse, hvor mange EU-borgere der i årene 2010-14 har fået bøde for overtrædelse af udlændingelovens § 39, stk. 1 og 3, og redegøre for, hvordan eventuelle bøder af denne art harmonerer med det i det nævnte svar anførte: "EU-borgere og deres familiemedlemmer vil ikke med henvisning til udlændingelovens § 39, stk. 1 og 3, kunne blive mødt med et krav om under ophold her i landet altid at være i besiddelse af eller på begæring at forevise pas eller anden rejselegitimation mv."?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”En udlænding skal i medfør af udlændingelovens § 39, stk. 1, ved indrejse, under ophold her i landet og ved udrejse herfra være i besiddelse af pas eller andet dokument, der efter justitsministerens bestemmelse kan godkendes som rejselegitimation. Det følger endvidere af § 39, stk. 3, at passet eller rejselegitimationen under ophold her i landet på begæring skal forevises for offentlige myndigheder.

Efter udlændingelovens § 60, stk. 1, straffes overtrædelse af bl.a. lovens § 39, stk. 1 og 3, med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år.

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet undersøgt muligheden for ved elektroniske udtræk fra politiets sagsstyrings-system (POLSAS) at tilvejebringe oplysninger om antallet af sager som nævnt i spørgsmålet.

POLSAS er et journaliserings- og sagsstyringssystem, der er opbygget således, at der journaliseres på en gerningskode, der knytter sig til en eller flere lovovertrædelser. I forbindelse med sagens afslutning registreres endvidere en afgørelsestype, som angiver straffesagens resultat. POLSAS vil således kunne bruges som et redskab til at oplyse bl.a., hvor mange anmeldelser eller afgørelser der vedrører en given gerningskode. Det vil derimod ikke være muligt uden videre at trække data af mere detaljeret karakter.

Der er ikke i POLSAS oprettet en særskilt gerningskode vedrørende overtrædelse af udlændingelovens § 60, stk. 1, jf. § 39, stk. 1 og 3. Sager om overtrædelse af de pågældende bestem-

melser vil i praksis formentlig blive oprettet under gerningskoden ”84130 – udlændingeloven i øvrigt/andre strafferetlige sager vedrørende udlændingeloven”. Denne gerningskode er en opsamlingskategori, der anvendes til en række forskelligartede overtrædelser af udlændingeloven, hvor der ikke er oprettet en særskilt gerningskode.

Tilvejebringelse af oplysninger om sager som nævnt i spørgsmålet vil derfor forudsætte en ressourcekrævende manuel sags gennemgang, som jeg på det foreliggende grundlag ikke har fundet anledning til at iværksætte.

Det kan tilføjes, at Rigsadvokaten ikke i øvrigt umiddelbart har kendskab til sager, hvor EU-borgere er straffet for overtrædelse af de pågældende bestemmelser i udlændingeloven.

Rigsadvokaten vil imidlertid gøre politikredsene opmærksom på Justitsministeriets besvarelse af 7. januar 2015 vedrørende spørgsmål nr. 179 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik, hvoraf det fremgår, at EU-borgere og deres familiemedlemmer ikke med henvisning til udlændingelovens § 39, stk. 1 og 3, kan mødes med et krav om altid at være i besiddelse af eller på begæring forevise pas eller anden rejselegitimation mv.”